

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร ช่วงวันที่ ๒๓ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
มีฝนตก อุณหภูมิลดต่ำลง ความชื้นในอากาศสูง	ขมิ้นชัน	ระยะเจริญเติบโตทางต้น	โรคเหี่ยวหรือเหี่ยวเน่า (เชื้อแบคทีเรีย <i>Ralstonia solanacearum</i>)	อาการเริ่มแรก ใบเหี่ยวและม้วนเป็นหลอด มีสีเหลือง โดยจะลุกลามจากส่วนล่างขึ้นไปยังส่วนปลายยอด และแห้งตายทั้งต้น บริเวณโคนต้นและหน่อที่แตกออกมาใหม่มีลักษณะฉ่ำน้ำสีน้ำตาลเข้มถึงดำ เมื่อผ่าลำต้นตามขวางจะพบเมือกของแบคทีเรียไหลซึมออกมาเป็นสีขาวขุ่น ลำต้นเน่าและหลุดออกจากเหง้าได้ง่าย อาการบนเหง้ามีลักษณะฉ่ำน้ำและสีคล้ำ ต่อมาเหง้าจะเน่า	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี ๒. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า ๒๐ เซนติเมตร จากผิวดิน และตากดินไว้นานกว่า ๒ สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก ๓. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค ควรรมดินเพื่อฆ่าเชื้อโรค โดยโรยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา ๘๐ : ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ ๓ สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกพืช ๔. ใช้หัวพันธุ์จากแปลงที่ปลอดโรค ๕. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่เริ่มแสดงอาการของโรคเหี่ยว ให้ขุดต้นนำไปทำลาย นอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค ๖. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต นำส่วนต่างๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง ๗. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	สับปะรด	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคยอดเน่า รากเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora</i> spp.)	<p><u>อาการที่ต้น</u> ใบยอดมีสีซีด ที่โคนใบหรือฐานใบจะเน่าซึ้มีสีขาวอมเหลืองขอบแผลสีน้ำตาล สังกลิ้นเห็บเฉพาะตัว เมื่อถึงส่วนยอดจะหลุดโดยง่าย หากอาการรุนแรงกลุ่มใบตรงกลางต้นจะหักล้มพับลงมา</p> <p><u>อาการที่ราก</u> อาการเริ่มแรกจะเห็นใบมีสีซีดคล้ายอาการที่ต้น ใบด้านล่างนึ้มีกว่าปกติและแห้งตายเข้ามาจากปลายใบ ต้นชะงักการเจริญเติบโต รากมีแผลสีน้ำตาล เปื่อยและเน่า ดึงหลุดออกมาจากดินโดยง่าย</p> <p><u>อาการที่ผล</u> ผลมีขนาดเล็ก ผลเน่าเป็นจุดสีเขียวยเข้ม ผ่าดูภายในเนื้อเยื่อจะเน่าเป็นสีน้ำตาล</p>	<ol style="list-style-type: none"> เลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้นมาก่อน แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรระบายออก ใช้ส่วนขยายพันธุ์จากแหล่งที่ไม่พบการระบาดของโรค ก่อนปลูกแช่จุก หรือ หน่อพันธุ์ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐-๑๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสโฟนิก แอซิด ๔๐% เอสแอล อัตรา ๕๐-๖๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร นาน ๑๕-๒๐ นาที ตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นเริ่มแสดงอาการของโรค ฟันด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามข้อ ๔ ทุก ๑ เดือน จำนวน ๒ ครั้ง ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดออกนำไปทำลายนอกแปลง แล้วฟันด้วยสาร ตามข้อ ๔ ลงดินบริเวณหลุมที่ขุด และต้นที่อยู่บริเวณโดยรอบ เพื่อป้องกันการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต นำส่วนต่างๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง ไม่นำเครื่องมือที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็น มีหมอกตอนเช้า อากาศร้อนตอนกลางวัน	ถั่วเหลือง	ระยะฝักเจริญเติบโตและเริ่มสะสมน้ำหนัก	๑. หนอนเจาะฝักถั่ว	หนอนจะเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักหลังจากฟักออกมาจากไข หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝักอื่นๆ ได้โดยชักใยดึงฝักมาติดกันแล้วเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ภายในฝักใหม่ การเข้าทำลายของหนอนเจาะฝักถั่วทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน
			๒. มวนถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของมวนถั่วเหลืองจะดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ดอก และฝักของถั่วเหลือง ฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะลีบ และร่วงหล่นทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง บูโพรเฟซิน ๒.๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๗.๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% ซีเอส อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบตัวเต็มวัยของมวนถั่วเหลือง ๒-๓ ตัวต่อแถวถั่วยาว ๑ เมตร
			๓. เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของเพลี้ยอ่อนถั่วเหลืองจะดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ยอด และฝักของถั่วเหลือง ฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะบิดเบี้ยว ทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยอ่อนถั่วเหลืองระบาด พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน